

UZASADNIENIE

K. Z. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 10 kwietnia 2016r. w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela skórzanego koloru brązowego marki T. H. o wartości 350 zł wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 250 złotych i 5 dolarów USD, dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej (...), powodując łącznie straty w wysokości 600zł na szkodę R. A., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2kk orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O.sygn. akt IIK 416/06, którą odbył w okresie od 17.05.2013 roku do 14.05.2015 roku, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

II. w dniu 10 kwietnia 2016r w K. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 167,55 zł poprzez wprowadzenie w błąd, co do tożsamości osoby uprawnionej do realizacji czterech transakcji płatniczych za pomocą karty bankomatowej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne z art.278§ 1kk w zw. z art. 64 § 1kk w zw. z art.31§2kk orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wO. sygn. akt IIK 416/06, którą odbył w okresie od 17.05.2013r. do 14.05.2015r., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64§ 1kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31§ 2kk

III. w dniu 12 kwietnia 2016r. w S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia karty bankomatowej (...) na szkodę W. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne z art. 278§ 1kk w zw. z art. 64 § 1kk w zw. z art. 31 § 2kk orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt IIK 416/06, którą odbył w okresie od 17.05.2013r. do 14.05.2015r., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31§ 2kk

IV. w dnu 12 kwietnia 2016roku w S., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 97 zł poprzez wprowadzenie w błąd, co do tożsamości osoby uprawnionej do realizacji dwóch transakcji płatniczych za pomocą kary bankomatowej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne z art. 278§ 1kk w zw. z art. 64 § 1kk w zw. z art. 31 § 2kk orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt IIK 416/06, którą odbył w okresie od 17.05.2013r. do 14.05.2015r., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12kk w zw. z art. 31§ 2kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. Z. (poprzednie nazwisko K. G. - por. k. 113-116) ma 49 lat, jest obywatelem polskim, utrzymuje się z renty wysokości 640 zł miesięcznie. Jest kawalerem, nie ma dzieci. W przeszłości był wielokrotnie karany głównie za przestępstwa przeciwko mieniu również przez sądy w innych krajach. Był między innymi skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w O. w sprawie o sygn. akt II K 416/06, na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 kk, a którą to karę oskarżony odbywał w okresie od 17 maja 2013 roku do 14 maja 2015 roku.

Dowód: dane osobowo - poznawcze k. 123, dane o karalności oskarżonego k. 61-65, odpis wyroku w sprawie II K 416/06 k. 70, wyjaśnienia oskarżonego k. 36.

W dniu 10 kwietnia 2016 roku oskarżony K. Z. w godzinach późno popołudniowych, bądź wieczornych udał się do domu R. A. na ul. (...) w K., drzwi od budynku były otwarte. Oskarżony wszedł do środka, przeszukał zawieszoną na wieszaku kurtkę należącą do pokrzywdzonego R. A., z kieszeni tej kurtki zabrał portfel skórzany koloru brązowego marki T. H. o wartości 350 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 250 zł., 5 dolarów USD, dowodu osobistego, prawa jazdy oraz karty bankomatowej (...) powodując łącznie straty w wysokości 600 zł na szkodę R. A.. Niezwłocznie po kradzieży portfela oskarżony dokonał w placówkach handlowych na terenie K. czterech zakupów przy użyciu karty płatniczej R. A. na ogólną kwotę 167,55 zł. Dokonując tych transakcji oskarżony wprowadził w błąd osoby obsługujące w tych sklepach, co do swojej tożsamości i uprawnień do obciążania karty płatniczej wystawionej na nazwisko R. A.. Transakcje te skutkowały obciążeniem rachunku bankowego R. A. na kwotę 167,55 zł.

Dowód: zeznania R. A. k. 5-7, 162-163, notatka urzędowa dotycząca wartości portfela skradzionego pokrzywdzonemu k. 12, protokoły oględzin monitoringu w sklepie, gdzie dokonywano transakcji kartą płatniczą k. 75-76, zestawienie transakcji dokonanych kartą płatniczą R. A. w dniu 10 kwietnia 2016 roku k. 211-218.

W dniu 12 kwietnia 2016 roku, około godziny 20.20, oskarżony K. Z. udał się do domu należącego do W. K. w miejscowości S.. Niepostrzeżenie wszedł do środka, przeszukał kurtkę wiszącą w przedpokoju należąca do W. K.. Po znalezieniu tam portfela należącego do pokrzywdzonego zabrał stamtąd kartę bankomatowa banku (...). Niezwłocznie po kradzieży tej karty oskarżony udał się do dwóch pobliskich sklepów spożywczych, gdzie przy jej użyciu dokonał dwóch transakcji na ogólną kwotę 97 zł. wprowadzając w błąd pracowników sklepu, co do swojej tożsamości oraz uprawnień do użycia posiadanej karty płatniczej.

Dowód: zeznania W. K. k. 48-50, 177-178, zeznania O. Ś. k. 55, 178, protokół oględzin monitoringu z placówek handlowych gdzie dokonano transakcji kartą płatniczą k. 80-81, 83-84, częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 36-37, 120-121.

Przedmioty skradzione W. K. i R. A. nie zostały dotychczas odzyskane.

Dowód: cytowane wyżej zeznania W. K. oraz R. A..

Oskarżony K. Z. w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Nie jest chory na endogenną chorobę psychiczną, niemniej cechuje go niedorozwój umysłowy kształtujący się na poziomie dolnej granicy upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego (pogranicze umiarkowanego), co klinicznie przejawia się min.: niskim poziomem intelektualnym niepozwalającym mu opanować materiału z zakresu szkoły podstawowej, trudnościami koncentracji uwagi, nadpobudliwością nerwową, drażliwością, wybuchowością, brakiem głębszych związków uczuciowych z innymi ludźmi, tendencją do alkoholizowania się, upośledzeniem krytycyzmu.

Dowód: opinia sądowno - psychiatryczna k. 124-126.

Oskarżony K. Z. w swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Stwierdził jednak, że portfel należący do R. A. znalazł na ul. (...) w K., wyciągnął z niego kartę płatniczą, przy użyciu której zrobił zakupy. Dokonał na kwoty do 50 złotych 4 transakcji zbliżeniowych, po czym przełamał kartę i wyrzucił ją do kratki ściekowej. Jeśli chodzi o sam portfel oskarżony wyjaśnił, iż znajdowały się tam jakieś dokumenty, których dokładnie nie oglądał, nie było w nim gotówki. Portfel ten wyrzucił kilka metrów dalej od miejsca znalezienia, zabierając tylko wspomnianą kartę płatniczą.

Gdy chodzi o incydent z dnia 12 kwietnia 2016 roku oskarżony przyznał, iż z domu położonego w miejscowości S. ukradł portfel z zawartością karty bankomatowej i pieniędzy o wartości około 100 zł. Po wyjściu gotówki oraz karty

płatniczej sam portfel oskarżony z powrotem włożył do kieszeni kurtki. Natomiast przy użyciu karty płatniczej dokonał dwóch płatności zbliżeniowych płacąc za papierosy i artykuły spożywcze (k. 36-37). Wyjaśniając powtórny raz w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podtrzymał to, co dotychczas wyjaśniał (k. 120- 121).

Oskarżony nie uczestniczył w rozprawie, nie odbierał wysyłanej do niego korespondencji wysyłanej na wskazany przez niego adres do doręczeń. Najpierw wskazał adres do doręczeń w K. na ul. (...), gdzie jednak nie przebywał (k. 88b, 91a, 96 i 102 i 106). Przy powtórny przesłuchaniu oskarżony podał nowy adres do doręczeń: (...)-(...) K. ul. (...) (k. 120), na który to adres doręczana była oskarżonemu korespondencja w toku przewodu sądowego.

Sąd zważył co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego zdaniem sądu nie budzą żadnych wątpliwości. Na wstępie stwierdzić należy, iż sąd nie ma jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań pokrzywdzonych R. A. (k. 5-7, 162-163) i W. K. (k. 48-50, 177-178), którzy opisali jak doszło do utraty przez nich wskazanych w zarzucie przedmiotów. Zeznania W. K. korespondują z zeznaniami O. Ś. (k. 55, 178). Relacje obu pokrzywdzonych znajdują pełne potwierdzenie w zestawieniu transakcji płatniczych dokonanych przy użyciu ich kart bankomatowych w dniach odpowiednio 10 i 12 kwietnia 2016 roku (k. 206- 209, 211-218). Jeśli chodzi o incydent na szkodę W. K. to oskarżony praktycznie w całości potwierdził okoliczności jego popełnienia, które opisał przed sądem sam pokrzywdzony. Szczegóły zajścia takie jak dokładna zawartość portfela, czy wartość poszczególnych transakcji kartą płatniczą sprecyzowano na podstawie wzmiankowanej wcześniej dokumentacji bankowej, czy też zeznań pokrzywdzonego, których nie sposób podważać i kwestionować. Same wyjaśnienia oskarżonego można uznać co do zasady za prawdziwe. Gdy chodzi o incydent na szkodę R. A. oskarżony nie potwierdzał wprost, iż zaboru mienia na jego szkodę dokonał w miejscu zamieszkania pokrzywdzonego. Podnosił iż portfel R. A. znalazł. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego. Po pierwsze uwzględniono tu zeznania pokrzywdzonego, który stwierdził, iż w godzinach popołudniowych 10 kwietnia 2016 roku był w posiadaniu przedmiotowego portfela wraz z zawartością. O godzinie 16:40 płacił za paliwo na stacji benzynowej przy ul. (...) w K. posiadając przy sobie portfel. Z tym też portfelem wsiadł do samochodu, co potwierdził zapis monitoringu stacji benzynowej, a który pokrzywdzony obejrzał, gdy poszukiwał utraconych przedmiotów. Następnie R. A. podjechał pod swój dom, wysiadł z samochodu będąc przekonany, że portfel posiada w kurtce. Po ujawnieniu kradzieży dnia następnego przeszukał kurtkę, następnie swój dom i samochód nie odnajdując portfela. Na podstawie zeznań R. A. można mieć pewność, że portfel został mu skradziony z jego domu, a nie został zgubiony na chodniku przy ul. (...). Oskarżony składając wyjaśnienia gdzie twierdził, że portfel ten znalazł jednocześnie w całości przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego wyjaśnienia są tu więc poniekąd wewnętrznie sprzeczne. Nie do przyjęcia jest teza, iż inna osoba w odstępie dwóch godzin skradła portfel, następnie porzuciła go wraz z zawartością, po czym portfel ten miałby być przypadkowo odnaleziony przez oskarżonego. Taki zbieg okoliczności byłby zdaniem sądu nieprawdopodobny, sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Należy zważyć, że oskarżony trudni się popełnianiem przestępstw o charakterze jak opisane wyżej (o czym świadczy 23 – krotna dotychczasowa karalność). Modus operandi przestępstw popełnionych na szkodę R. A. i W. K. był identyczny.

Oskarżony nie brał udziału w rozprawie, nie chciał składać dodatkowych wyjaśnień. Sąd uznał iż przebieg zdarzenia nie mógł być inny niż opisany wstępnej części uzasadnienia wyroku.

Stan poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd ustalił na podstawie opinii dwóch biegłych psychiatrów J. M. oraz A. K. (k. 124-126). Treść tej opinii nie budzi wątpliwości, strony nie kwestionowały ustaleń biegłych.

Sąd nie miał podstaw do podważania rzetelności dokumentacji bankowej z zestawieniami oszukańczych transakcji kartami płatniczymi (k. 206-209, 211-218).

Obiektywnym materiałem dowodowym był zapis monitoringu z palcówek handlowych, gdzie dokonano przedmiotowych transakcji. Z zapisów tych wynika iż poszczególnych zakupów dokonywał mężczyzna o tożsamym

rysopisie, zidentyfikowanym później jako oskarżony K. Z.. Sam sprawca w najmniejszym stopniu nie kwestionował, że to on tych transakcji dokonywał.

Na podstawie powyższych rozważań Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów. Jeżeli chodzi o pierwszą fazę zdarzenia na szkodę R. A. zachowanie sprawcy zakwalifikowano jako występki z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk.

Kwalifikacja z art. 278 § 1 kk wynika z faktu kradzieży mienia, którego wartość wynosi 600 zł. Składają się na to: markowy portfel skórzany o wartości 350 zł. (wartość podana przez pokrzywdzonego, która zdaniem sądu nie budzi wątpliwości, strony tego oszacowania nie kwestionowały), gotówka w wysokości 250 zł i 5 dolarów amerykańskich w gotówce. Zabór karty płatniczej uzasadniał kwalifikację z art. 278 § 5 kk i w zw. z art. 278 § 1 kk. Z kolei zabór dowodu osobistego nakazywał uzupełnienie kwalifikacji o przepis art. 275 § 1 kk. Jako, że jednym zachowaniem oskarżony zrealizował znamiona kilku przestępstw uprawniona była kwalifikacja całości czynu z art. 11 § 2 kk (zbieg przepisów ustawy).

Dokonanie czterech transakcji płatniczych kartą należącą do R. A. nakazywało zakwalifikowanie tego zachowania jako odrębnego czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 31 § 2 kk

Jeśli chodzi o zachowanie na szkodę pokrzywdzonego W. K. to kradzież karty bankomatowej nakazywała zakwalifikowanie czynu sprawcy jako występku art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 31 § 2 kk.

Następnie dokonanie dwóch transakcji kartą bankomatową było niczym innym jak oszustwem z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 31 § 2 kk.

Sąd uznał, że użycie skradzionej karty płatniczej jest doprowadzeniem pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (co wydaje się oczywiste), poprzez wprowadzenie w błąd pracowników sklepu, co do tożsamości, jak i uprawnień do użycia elektronicznego instrumentu płatniczego. Oskarżony przy każdym czynie działał umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego, żaden inny typ zamiaru nie może być brany pod uwagę. Sprawca działał w sposób ukierunkowany i celowy. Wszystkie czyny przypisane oskarżonemu były zawinione. Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnego z prawem. Nie znajdował się w żadnej anormalnej sytuacji życiowej, która usprawiedliwiałaby jego postawę. Działał w celu osiągnięcia w sposób bezprawny korzyści majątkowej. Stopień winy oskarżonego umniejsza ograniczona w stopniu znacznym zdolność do rozpoznawania zacierania czynu i pokierowania swoim postępowaniem myśl art. 31 § 2 kk. Ta ostatnia okoliczność nakazywała uzupełnienie kwalifikacji każdego z czynów o wzmiankowany przepis art. 31 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego jest znaczny. Oskarżony godził w dobro prawne jakim jest mienie, jego zachowania było wyrachowane i poniekąd zuchwałe. Bardzo poważną okolicznością obciążającą oskarżonego była uprzednia wielokrotna karalność oraz odpowiadanie w warunkach recydywy opisanej w art. 64 § 1 kk. Wynika to z faktu, że przypisanych czynów dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2kk orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt IIK 416/06, którą odbył w okresie od 17.05.2013 roku do 14.05.2015 roku (por. k. 70-72).

Rozważania te doprowadziły do wymierzenia oskarżonemu następujących kar:

- za czyn z pkt. I aktu oskarżenia kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn pkt. II aktu oskarżenia, kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn pkt. III aktu oskarżenia kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt IV aktu oskarżenia kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności sąd połączył i jako karę łączną wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy łączeniu kar sąd uwzględnił ściśle związki przedmiotowe pomiędzy poszczególnymi czynami, ich powiązanie czasowe. Brak było podstaw do powiązania poszczególnych występków w ramach ciągów, o których mowa w art. 91 § 1 kk wobec braku tożsamości kwalifikacji prawnej względnie braku zaistnienia przesłanki „wykorzystania przez sprawcę tej samej sposobności”.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 20 kwietnia 2016r. godz. 08.15 do dnia 20 kwietnia 2016r. godz. 15.50 (jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności);

Wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego wykluczała możliwość wymierzenia oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym. Zdaniem sądu tylko dotkliwa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Tak ukształtowana reakcja karna jest zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynów, ma szanse osiągnąć ustawowe cele kary w zakresie prewencji indywidualnej jak i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, ze zmianami) Sąd przyznał obrońcy oskarżonego ustanowionemu z urzędu wynagrodzenie w wysokości 1254,60 zł. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt. 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r.). Wynagrodzenie powiększono o podatek od towarów i usług w wysokości 23 %.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych albowiem jest on osoba bezrobotną, osiąga niskie dochody z tytułu renty, a w perspektywie będzie musiał odbyć stosunkowo długotrwałą karę pozbawienia wolności. W takiej sytuacji obciążanie oskarżonego kosztami sądowymi przekracza jego możliwości płatnicze.

SSR Robert Drózdź